

Publicerad 2008-09-14 18:03 av GaiaKaja

Köldskadad

En obeskrivlig kyla som breder ut sig
över mina fötter
med fingrar som vitnar
hud som lossnar
köttet som slutat blöda
skelettet som förtvinar
cellerna som dör
Och mina ögon ser fortfarande på dig
där du står
och du kan inte hjälpa mig
Jag sträcker min lemlästade dysfunktion
rakt ut i luften
ta emot mig
jag faller bakåt
neråt
ingenstans
Bara köld som ryser
och materien stannar
i en illusionists borttrollande
Jag vill vara
med dig
och du reser mig uppåt
låter mig dricka ur ditt ansikte
alla gråtdroppar
och jag orkar inte stå
Lelös i vattenpöl
Jag d ö r nu
bara så att du vet
Mitt självmordsbrev orkade jag inte skriva
du får ge tavlan med ansiktet som aldrig log
till hon som födde mig
Och min dagbok har jag rivit ur alla sidor med värde
så den kan du slänga ner i graven
Kölden på golvet stelnar min varelse
Är du snäll och sluter mina ögon
för jag orkar inte se
hur livet aldrig mer kommer tillbaka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren GaiaKaja med Poeter.se id #21900 innehar upphovsrätten